

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 38. Absolutionis solemnitas Romæ facta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

Sæcul. XVI. gnium pro tanto suæ conversionis beneficio gratiæ solemnes Deo reddantur.
 A.C. 595.

§. XXXVIII.

Absolutionis solemnitas Romæ facta.

*Lettr. du
 Card Per-
 ron. p. I.
 Ciacon. t. 4
 pag. 254.*

Stabilitis hisce pactis, dies decima septima Septembris concedendæ Regi absolutioni præfigebatur, quæ etiam cum ingenti solemnitate peragebatur; quippe in foro Basilicæ sancti Petri, cuius portæ erant occlusæ, suggestus erigebatur, præparato ibidem præalto folio, quod Pontifex conscenderat assistentibus cunctis Cardinalibus tum Romæ agentibus, Episcoporum quamplurimis, Romanæ Curix Ministris, Divi Petri Pœnitentiariis, rituum Magistris, ac innumera aliorum multitudine, huic tamen solemnitati non intererant Cardinales Arragonius, Alexandrinus, & Marcus Antonius Columna: porro reliquis cunctis confidentibus Ossatus, & Perronius in medium procedentes, ac in genua provoluti debito obsequio summi Pontificis manum deosculabantur, nec non libellum supplicem Regis nomine porrigebant, rogantes, ut eidem Regi concederetur absolutio a censuris, a quibus per quemdam Franciæ Præselem consentientibus, & approbantibus pluribus aliis jam in Galliis fuisset solutus. His prælectis mandatæ sibi

facul-

facultatis diplomata exhibebant, mox ^{Sæcul. XVI.} autem quidam sacræ Inquisitionis Af- ^{A.C.1595.} fessor decretum summi Pontificis reci-
tabat, quo Rex ab omnibus censuris, quovis pacto incurfis, necnon ab omnibus sententiis in eum latis absolutus declarabatur, cum jam antea per suos Procuratores cunctas hæreses ejurasset, ac interposita juramenti Religione pollicitus esset, quod sese Sedi Apostolicæ subjicere, atque Ecclesiæ legibus obtemperare vellet: porro id ambo Procuratores contactis sacrosanctis Evangeliiis promittebant: postea vero fidei professionem scripto consignabant, in qua rursus Regis nomine spondebant, quod Rex summo Pontifici obedientiam ea forma, qua Christianissimi Reges ejus Prædecessores eam præstitissent, deferre, ac Religionem Catholicam fide nunquam violanda servare velit.

Absolutis præviis hisce solemnitatibus conditiones, quæ per modum satisfactionis Regi a Papa fuerant impositæ, recitabantur, quas Procuratores non modo acceptabant, sed eas etiam exacte exequendas spondebant, ac demum rursus in genua provoluti virgula leviter in humeris percutiebantur, ad imitationem illius virgulæ, quæ a Romanis *vindicta* appellabatur, ac tunc ab iisdem adhibebatur, dum sua man-
cipia

*Thm. l. 113.
versus finem.*

Sæcul XVI. A.C. 1595. cipia manu mittebant. Hic ritus in Pontificali Romano præscribitur, ut significaretur, quod pariter illi, qui per censuras, suaque scelera peccati mancipia, ac servi erant, Christianæ libertati restituantur: toto autem illo tempore, quo hic ritus fiebat, Psalmus quinquagesimus, qui incipit: *Miserere* decantabatur, quo absoluto Pontifex de folio surgens, ac in pedes erectus solemnes preces itidem in Pontificali præscriptas dicebat, rursus vero in suo throno confidens, elata voce pro more Judicis sententiam pronuntiantis declarabat, quod auctoritate Omnipotentis Dei, & BB. Apostolorum Petri, & Pauli, & sua Henricum Borbonium Franciæ Regem a vinculo excommunicationis, qua ex causa hæresis ligatus erat, absolvat.

Hac absolute coram utroque Procuratore a Pontifice pronuntiata tunc primum Divi Petri Ecclesia, quæ durante hac solemnitate clausa erat, aperiebatur, ac Pontifex ambos hinc Regis Procuratores hisce verbis alloquebatur: „Nuntiate Henrico Regi, Principi vestro, quod ego nunc ei portas Ecclesiæ militantis super terram aperuerim, jam vero ipsius sit, quatenus se per vivam fidem, & pietatis opera dignum reddat, ut aliquando etiam „Eccle-

„Ecclesiam triumphantem in cælis in-
gredi promereatur.„ His dictis Pro-
curatores in Ecclesiam introducebantur,
huicque solemnitati finis impositus fuit
decantato Hymno Ambrosiano.

Sæcul. XVI.
A. C. 1595.

§. XXXIX.

*Publica Romæ latitia ob Regis
absolutionem.*

Vix Pontifex postrema absolutionis
verba pronuntiaverat, cum illico
tubæ resonarent, reboantibus ex sancti
Angeli arce omnibus belli tormentis;
insuper festivæ audiebantur populi accla-
mationes, pluriumque ædium foribus
Franciæ insignia affigebantur: imo vix
non omnes, etiam pauperes, hujus Re-
gis effigiem coemebant; prius enim
jam plures ejusmodi imagines æri in-
cidebantur, ut postea in vulgus spargi
possent: præterea summus Pontifex
numismata cudi curabat, in quibus ex
una parte Clemens, altera vero ex
parte Henricus IV. effigiatus e hibeba-
tur: porro postquam Joyosa Cardina-
lis ex sancti Petri Basilica exierat, Of-
fatum, & Perronium Procuratores
suum currum conscendere rogans illos
ad Nationis Gallicæ Ecclesiam sancti
Ludovici conduxit, ubi rursus decan-
tato S. Ambrosii *Hymno* Guilielmus

Ths. l. II3.
Lettr.
d' Offat t. I.
lett. 33.

Hist. Eccles. Tom. LI. Kk Avan-